

גמרא

א. מה הדין בהניח אדם כד ברה"ר ונתקל אדם בזה ושבר הכד האם חייב או פטור?

ב. ומה הדין אם הנתקל ניזוק מהכד?

ג. איזה שינוי יש בנוסח המשנה?

ד. מה הדין בשני אנשים שאחד הלך עם קורה ואחד עם חבית, והלכו אחד מול השני ושבר הקורה את החבית האם חייב או פטור? והטעם?

ה. איך רואים מהמשנה זה בא בחביתו וזה בא בקורתו - שפתח בחבית וסיים בכד?

ו. אדם שהלך עם חבית של יין וחבירו עם חבית של דבש וראה שהחבית של דבש נסדק, והלך בעל היין ושפך היין מיזמתו כדי להציל הדבש כמה צריך לשלם בעל הדבש לבעל היין?, ומה הוא לא משלם?

ז. מה יותר יקר, יין או דבש?

ח. איך רואים במשנה של זה בא בחביתו של יין וזה בא בכדו של דבש - שפתח בכד וסיים בחבית?

ט. מה הבעיה שפתח התנא בכד ומסיים בחבית? ואיך רב פפא פותר את הבעיה בזה שאומר היינו כד היינו חבית?

י. אמר רב פפא היינו כד והיינו חבית = לפ"ז

כלי קטן נקרא: _____, כלי גדול נקרא: _____

כד הכוונה ל: _____, חבית הכוונה ל: _____

יא. מה התנא מלמד בזה שמתחיל בכד ומסיים בחבית?

יב. פרש המילים "ואיכא נמי דקרו לחביתא כדא" - _____

"ולכדא חביתא" - _____

יג. אדם שהזמין חבית והמוכר רוצה לתת כלי קטן, מכוח איזה סברא יכול לתת לו כלי קטן?

יד. מה הדין במקום שכל האנשים קוראים לכלי קטן כד, ולכלי גדול חבית, ואחד קנה כד ואח"כ אמר שהתכוין לגדול כי הוא קורא לכלי גדול כד, האם צריך המוכר לתת לו כלי גדול?

טו. ומה הדין במקום שרוב אנשים קוראים לכלי קטן כד ולכלי גדול חבית, ומיעוט אנשים קוראים לכלי קטן חבית ולכלי גדול כד, ואחד קנה חבית, והמוכר רוצה לתת כלי קטן האם המוכר יכול לתת כלי קטן? והטעם?

טז. בשאלה הנ"ל (טו) אם סוברים שהולכים אחר הרוב מה יהיה הדין?

יז. מה סוברת הגמ', הולכים בממזון אחר הרוב או לא?

יח. לחידודא: לפרש"י האם הגמ' כאן הולך כרב או רב חולק על הגמ' כאן?

יט. לחידודא: לפירש"י מה סובר רב האם יכול לתת כלי קטן או חייב לתת גדול, כשביקש חבית?

כ. לחידודא - האם אפשר להוציא ממוחזק בטענה שאני מהרוב?

תוס' ד"ה המניה

כא. מי טוען כל פעם שהוא מהמיעוט, המוציא או המוחזק?

כב. באיזה אופן טוען המוחזק שהוא מהמיעוט שקורא חביתא כדא? ועל מה הוא מוחזק?

כג. באיזה אופן טוען המוחזק שהוא מהמיעוט שקורא כדא חביתא? ועל מה הוא מוחזק?

כד. במקום שרוב אנשים קוראים כד כד וחביתא חביתא ומיעוט אנשים משנים, ואמר הקונה שרוצה לקנות כד ועשה קנין סודר אבל לא נתן כסף ואומר שהתכוין לכלי גדול, מה צריך המוכר לתת לו? והטעם?

כה. באופן של חביתא כדא, מי טוען שהוא מהמיעוט, המוכר או הלוקח? ומי המוחזק?

כו. באופן של כדא חביתא, מי טוען שהוא מהמיעוט, המוכר או הלוקח? ומי המוחזק?

כו. במקום שרוב אנשים קוראים כד כד וחבית חבית, ומיעוט אנשים משנים, ואמר הקונה שרוצה לקנות חבית ונתן כסף והמוכר רוצה לתת לו כד (קטן), האם יכול או לא?

כח. במכר שזר ונמצא נגחן מה סובר רב?

כט. מה סובר רב בשזר נגחן, האם הולכים אחר הרוב או אין הולכין?

ל. האם בגמ' כאן מודה רב שאין הולכין אחר הרוב? וההסבר לזה?

לא. בצמד ובקר, מה סובר ר' יהודה, ומה סוברים חכמים אם יכולים להביא ראיה מהדמים?

לב. מהגמ' פרק הפרה, מה משמע הדמים ראייה או לא ראייה?

לג. האם הגמ' בפרק הפרה, הולך רק לפי ר"י או גם לפי חכמים?

לד. האם קושיית הגמ' בפ' הפרה, וניחזי אי דמי רדיא לרדיא זה רק לר"י או גם לחכמים?

לה. מה ההבדל בין צמד ובקר – למכר שזר ונמצא נגחן – לחכמים?

לו. מתי חכמים מזודים שאפשר להביא ראייה מהדמים, ומתי לא?

לז. לחידודא - האם בכח דמים מזודיעים לבד אפשר להוציא ממזחזק?

לח. האם במקרה שרוב אנשים קוראים כד כד וחבית חבית יכולים להביא ראייה מהדמים כשיש הבדל במחיר בין כד לחבית?

לט. למה אין הגמ' מביאה ראייה מהדמים?

מ. האם יכול הלוקח לומר למוכר טול כדך בזוזך? וההסבר לזה?

מא. מי רצה לומר שקול כדך בזוזך?, ובאיזה מקרה מיירי?

מב. מי רצה לומר שקול כדא בזוזך?, ובאיזה מקרה מיירי?

תוס' ד"ה קמ"ל שאין הולכין

מג. מנלן שבדיני נפשות הולכין אחר הרוב?

מד. האם דיינים שדנים דיני ממונות גם הולכים אחר רוב הדיינים? ומנלן?

מה. הסבר את קושיית התוס' על הגמ' כאן?

מו. מה הפירוש "רובא דאיתא קמן"? "רובא דליתא קמן"?

מז. דיינים האם הם רובא דאיתא קמן או דליתא קמן?

מח. בויכוח בין הלוקח והמוכר בכר וחבית, האם רובא דאיתא קמן או ליתא קמן?

מט. האם בדיני נפשות הולכין אחר הרוב גם ברובא דליתא קמן?

נ. למה לא לומדים מדיינים שדנים דיני נפשות שהולכים אחר הרוב, שגם בספק ממוזן בין אנשים נלך אחר הרוב?

נא. מה ההבדל בין דיינים שדנים דיני ממונות והולכין אחר הרוב, ובספק בין ב' אנשים אין הולכים אחר הרוב?
